

ՊԱՏՄԱՆՔ

Տարեկան գին Կ. Պոլսոյ համար 10 ՄԷՃ.
Գաւառացի 2 ՄԷՃ.
Վեցամս. Կ. Պոլսոյ 5 ՄԷՃ.
Գաւառացի 1 ՄԷՃ.
Օտար երկիրներու 50 ՊԷՐ.
Ծանուցման տողը մէկ անգամի հաւար 3 դուրուշ, երկու անգամի հաւար 2 դուշ է. աւելի անգամներու համար զատ սակարկութիւն կըլայ:



ՀԱՆԱՊԱԶՕՐԵԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱՊՐԻԼԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ԿԱՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ ԵՒ ՍՊԻՐԻԼ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Լրագիր անունը զրախօս թերթը քանի մ'օր որոճայէ ետեւ վերջապէս իւր ուրբաթ աւուր թուով պատասխան տալու կենէն ֆիւրէլեանի հրաժարման առթիւ մեր գրած քանի մը գիտողութեանց: Չենք դիտար թէ ինչու համար տնչալի կը յուզուի, այնչափ կը շփոթի այդ ինքնակոչ փաստաբանը՝ կամ թիւի ազդ այնոյ մէկ մասին նկատմամբ մեր ըրած եզրուորի, ըսկան և հայրենասիրական դատողութեանց վրայ: Միթէ կը վախճա՞ր մեր դիտարութիւններն իրական ճշմարտութեան, և կամ թիւի հայրենային երեւոյթի մասին ընդունելու զամբողջ իւր այնչափ փափաքած լաթոքը գաւառացի ետեւ աւերակայ վրայ հաստատէ իւր գահն, և իւր շուրջը թափուր դռնէ զինքը պաշտօնը հօտէ մը: Միթէ մեր խաղ փաստաբանն ևս իւր ձախող դատը չկրնար շահիլ, այսինքն չկրնար իր թիւի հայրենային լուսաւորեալ մասն համոզել որպէս զի կուրորէն հնազանդին, իւր առջեւ անյաջողութիւն մը կը տեսնէ: Այդպէս միութեան յորդոր մ'անշուշտ անտրտէրի չէ անխաղաղանութեան արեւանեակի մը: Նա իւր բոլոր ճիշդ թափուր ազդայնութեան ոգին և զգացումը խեղճելու կամ թիւի հայրենային մէջ, քանզի վատիկան ազգութիւնը գաղափարաբանի սկզբունքը մը կը համարեն, և իրաւունք ունին համարելու, նկատելով որ խաղաղան ազգութիւնը միանալով թագաւորի ըրաւ զինք: Բրօքալանայի հաւատարմութեամբ, իւր տէրերուն կամայն և շաւղայն հետեւելով, ջանաց հայրենային թիւնը ջնջել և անոր աւերակներուն վրայ հաստատութեանը կանգնել: Բարեբաղդաբար նոյն իսկ իւր ամենէն զօրաւոր ժամանակին, երբ արքունի պալատին մէջ հայոց Պատրիարքա կան ճեղքապահին վրայ առաջնութեան թիւն կ'աճէր, երբ կայսրուհիներ կրնդուներ, և Արեւելոյ մէջ երկրորդ Պապ մը կը ձեւանար, քիչ չէր կրցաւ իւր թափաղը ձգել, և կամ թիւի հայոց մէջ ևս չկրցաւ բոլորովին ազատութեան ու ազգութեան ոգին անհետացնել: Հիմա իւր աւերակներով դադարեալ գործը նորէն ձեռք առնալ կուզէ, բայց ազգութեան ոգին առաւել մեծցած տեսնելով կը գողայ, կը լինչի, որպէս չի չըլլայ թէ հայոց ազգին բաժանեալ և լուսավոր մասերը ձեռք ձեռքի տալով իւր ազգայնութեան վերջին հարաւորը տան:

Այս է թիւնը պատճառն որ անոր փաստարարն այնչափ ստատիկ կը

յուզուի մեր դիտարութեանց վրայ, զորս իբրեւ ամօթալի մօլեւանդութիւն մը նկատել կուզէ: Կամ պատասխանէ զմեզ իբր թէ ըսելու զգաւ ըլլա՞ծ թէ արտաքին հայաստանեայց եկեղեցւոյ չիւր վրիթիւն, և թէ անկէ դուրս եղողը հայ չէ: Մեք չենք սակայն որ կամ թիւի եկեղեցի մը ոտը կոխելը քրէական յանցանք կը համարենք և մեզ նման քրիստոնէից հետ ազգութեան մասնալու մեզք կը հուշակեմք, ինչպէս անդրաբանականութեան աշակերտը կը վարուէին հայոց և իրենց եկեղեցւոյն նկատմամբ: մեք չենք որ Միտաթիկ բողոքականաց ամեն իմաստայն եկեղեցին կուտուն կ'անուանեմք, քանզի մեք խղճի աղատութիւնը կը յարգենք: այլ կամ թիւի հայոց լուսավոր մասին մեր ուզող խօսքերն ազգային բարձր զգացմանը շահուց և դադարաբան վրայ հիմնեալ են, զորս անկարելի է որ հանճարեղ և խոհական ոգիներ չըմբռնեն, ինչպէս կրնայ տեսնուիլ լրագրոյ էջերուն մէջ հրատարակեալ ջիւրեւանդ կամ թիւի հայոց մը ազգայնէր յոգեւածէն: Ուստի Լրագրի բարձր դրաճութեանը անկարող են մերնապատկին վրայ մուր քսելու: Մեք այլոց մատանին տեսնելով զայն յափշտակելու չենք ջանար: գողը նա է որ ամբողջ ազգ մը կրնաւ աչք անկած է՝ զայն բարոյական գերութեան մատնելու համար:

Հայաստանեայց եկեղեցւոյ դատարանին իրենց նախնեաց դրած ազատ սկզբունց համեմատ իրենք կ'ընարեն իրենց կամ թիւի կանոնը, պատճառները, առաջնորդները: իրենք կը կուտարեն իրենց ազգային զգացումներն և կը խնամեն իրենց եկեղեցիներն, իրենք կը մատակարարեն իրենց ազգային կալուածները: Տեսնելով որ հաւանաւոր արեւանակը կամ թիւի հայոց ձեռքէն իրիկ կուզեն այս բոլոր ազատութիւններն, և իբր թէ անոք բողոքին անոնց տուած աշխարհական ստրկութիւնը բաւական չլինէր, զանոնք բարոյապէս և հոգեւորականապէս ևս ստրկութեան վարելու փորձ կը փորձեն: անոնքով որ այնչափ տարիներ աշխատել են առ կամ թիւի հայրենային չեն ստացած իրենց անընդունելի հոգեւորական գլուխ մը հրաժարեցնելու, արդահատեցանք իրենց վրայ, և ազատ կարծիք մը կամ փափաք մը յայտնեցինք, զոր բռնի ընդունել տալու ոչ գորութիւն և ոչ իրաւունք ունինք:

Իսկ Պ. Պատրիարքայն այս գործին մէջ ունեցած մասնակցութեան դաւաճ, ինչպէս որ անցեալ շաբթու լրագրոյ մէջ հրատարակուած թանկ յօդուածէն կը տեսնուի, Գաղղիոյ գեղարար թէ պէտ կամ թիւի կան շահերը պաշտպանելու համար թափաղակեալ անարարութեան

ըով ազգութեան միջնորդելու պարտաւորեալ կրնայ լինիլ, բայց մեք համոզուած ենք որ այս գործին այսինքն ֆիւրէլեանի դատարարութեան բուն հեղինակը Բրօքալանայի և անոր հոս նոյն իսկ հայ կամ թիւի ազգութեանը քանի մը գործիքներն են: և մեր յօդուածն անկողմնակալութեամբ ընթերցողը կրնայ իսկոյն հասկնալ թէ որոյ անկողմնակալութիւնը քանի մը Պ. Պատրիարքայն անձամբ այն ազատական դատուն կը վերաբերի, որ գիտողիւ ամենայն ուրեք սիրելի ըրած է: այս դատը Գաղղիոյ մէջ կը դերական ազգայնութեան դէմ ամենայն գորութեամբ կը մարտաւ: Հասարակայնի կրթութեան նախարար Պ. Ժիւլ-Յէսէ, որ ազատականութեան պարծանքներէն մին է, ազգային ժողովին օրինաց ծրագիր մը ներկայեց կղերական վարժարանաց համալսարանական տնօրէնի տալու արտօնութիւնը բաւարարու: համար, որ ճիշդութեամբ ևս Ուղղութեան նախարարութիւնը ծաւալելու կը ծառայէր, ծրագիր մը որոյ գէթ անդրաբանական կղերք բողոքեց խաղաղ ինչպէս կարելի է ուրեմն որ Պ. Պատրիարքայն, ազատական նախարարութեան մը դեմադման, հայոց մէջ անդադրեալ նախարարութեան պաշտպան կանգնի: Այս մասին կրնամք ըսել թէ առաւել հայոց ազատական Պատրիարքին գաղափարակց է՝ քան թէ անդադրեալ նախարար:

Մեր այս համոզման հաստատութիւն կուտան թանկ թղթաւոր հետեւեալ տողերը, զորս լրագրոյ փետր 8 թուով հրատարակեալ լուսաւորանի նամակին* թագաւորութեան յիշեալ լրագրին հաղորդելու առթիւ զրոյց է:

«Ահա կը ըսէ հայոց մը խօսքերն՝ որ յանուն իւր ազգայնաց անհուն մեծամասնութեան՝ այսինքն յանուն ազգային կամ Լուսաւորական ձեռք եղող հայոց կը խօսի: Գաղղիական գիւնապահութիւնը մինչև ցարդ կամ թիւի հայոց միայն համակրութիւն ցուցած է, որք բողոքաւորանք անընչան փոքրամասնութիւն մ'են: Մեք այդ գիւնապահութիւնը չպիտի սրտաւորեմք այս փոքրամասնութեան սրտապանութիւնը ընելուն համար, երբ այդ սրտապանութիւնը նոյն իսկ արդարութեան դատին պաշտպանութիւնը լինէր: Մեք Գաղղիական գիւնապահութիւնը մեղադրած ենք,

* Այն նամակն, որ Պ. Ժիւլ Նրէվիի Գաղղիոյ հանրապետութեան նախագահ ընտրուելուն առթիւ՝ Հայաստանի համալսարանական և մայրաքաղաքի Բնագիտական և Գաղղիական գիւնապահութեան վրայ կը խօսէր և Գաղղիական ազգութեան հայոց համակրութիւնը կը յայտնէր իրենց զգացումն ընդդէմ:

և կը զատի մը որ դարձեալ մեղադրելու հարկին մէջ կը գտնուի մը անհամար զոր ունի՝ իւր հայրական աշխարհալսարանութեան մէջ կրօնական գիտութեան մ'ը Արեւելոյ մէջ կամ թիւի կան ծաւալմանը վրայ հիմնուած ո՞ր զիտէ ինչպիսի երեւան կայսրան հաշիւներէ ներքեւ եւ պէտք չէ զարմանալ եթէ ըսեմք թէ Գաղղիոյ հայրական աշխարհալսարանութիւն մ'ունի, և թէ կը պարտի իսկ այդպիսի աշխարհալսարանութիւն մ'ունենալ: Ուրիշ կերպ չկրնար լինիլ: Կ. Պոլսոյ մէջ տարբերակաւ ազգայնութիւնն ամեն բանի վրայ կը տարածի:

«Թիւն կամ թիւի հայոց գտնուելուն համար է որ Գաղղիոյ շատ անգամ՝ ուղղակի հայոց վրայ դրաճելու հարկին մէջ գտնուած է: Բայց մեանայ թէ ուրիշ հայեր ալ կան, որք անհուն մեծամասնութիւն մը կը կողմեն, և այդ մեծամասնութեան համակրութիւնը փոքրամասնութեան մը երախտաց խաղաղութեանը դէմ, նոյն իսկ այդ փոքրամասնութեան մէջ անդրաբանական տարրին նպատակը՝ ինչպէս ազատական տարրին, տախիւ պարզ անքաղաք խաղաղութիւն մ'է այսօր, երբ ազգայնութեան ինքնիշխանութեան ժամանակէ աւելի արժէք ունին, մանաւանդ Արեւելոյ մէջ:

«Հակահաստատեան հայոց հասարակութիւնն այժմ ստատիկ յուզեալ է իւր պատրիարքին՝ ֆիւրէլեանի գեղարարութեան հաւան հնազանդութիւնը յայտնելու օրոշման վրայ: Կը թուի թէ անկա պարզապէս անձնական օրոշում մ'է, և հարձակոյց ի մօտոյ՝ ի հնազանդութիւն դաւաճելու նշան չը կրնար համարուիլ: Ամենէն աւելի միտքերն յուզողն այս գործին մէջ Գաղղիոյ գեղարարական ընծայեալ գերին է: Անշուշտ ամեն մարդ արդարութիւն կընէ Պ. Պատրիարքին: Բայց կրնի թէ իւր շուրջը գտնուող մէկ մասն, որոյ կղերական միտումն ենք ըստ ծանօթ են աստ, ամեն ջանք ի գործ դրած է գեղարարը սրտալ դրել մէջ ձգելու:

«Երբ ֆիւրէլեան գեղարարը ծառք Գաղղիական Մէսափրի Մարիթիմի շողեւնատով մեկնեցաւ, մեծ պաւտիկներ եղան անոր գեղարարական հրամանաւ: Եթէ Ձիւն կամեն ալ, ֆիւրէլեան գեղարարը ծառք քաղաքէն ելաւ և շարահաւորութեան մին է, ինչպէս ըսեցաւ, նա փախցաւ եւ քաղաքը, և հիմա բոլորովին գողցաւ կը կենայ: Հետեւաբար հասարակաց տղերն առջեւ մեք միայն կը մնամք սրտապանաւորանք այնպիսի գործին մը, որոյ վրայ արարեալ տեղի չկայ: արդէն ան չեմ համարձակիր կրնիլ: Եւ ինչ որ հոս անհանգիստ ալա ջ կը խօսուի, և չիւն այն ամեն զրոյց:

